ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1993

Vyhlásené: 21. 12. 1993 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

300

ZÁKON
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 24. septembra 1993

o mene a priezvisku

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Meno

§ 1

(1) Meno osoby, ktorá sa narodila na území Slovenskej republiky, sa určuje dohodou rodičov; ak k takejto dohode nedošlo, meno sa určuje rozhodnutím súdu.[1])

(2) Ak druhý rodič nie je známy, meno osoby (odsek 1) sa určuje vyhlásením jedného z rodičov. Ak nie je známy ani jeden z rodičov, určí meno dieťaťa súd[1]) na podnet obvodného úradu, v matrike ktorého sa vykonáva zápis o narodení dieťaťa.

§ 2

(1) Osobe narodenej na území Slovenskej republiky sa môže spôsobom a za podmienok ustanovených v § 1 určiť viac mien, a to aj cudzojazyčných, najviac však tri mená. Pri zápise mena do matriky sú rodičia povinní poskytnúť obvodnému úradu súčinnosť.

(2) Nemožno určiť meno výstredné, hanlivé alebo smiešne, alebo neosobné, zdrobnené mená a domácke podoby mien, ak sa ich nová forma neosamostatnila tak, že sa chápu ako vžité samostatné mená, prípadne mená totožné s menom žijúceho súrodenca a osobe mužského pohlavia určiť ženské meno a naopak.

§ 3

Štátny občan Slovenskej republiky používa v úradnom styku iba jedno meno; ak má v matrike uvedených viac mien, používa meno uvedené v matrike na prvom mieste.

Priezvisko

§ 4

(1) Štátny občan Slovenskej republiky po narodení nadobúda spoločné priezvisko rodičov, alebo, ak majú priezviská rôzne, nadobúda priezvisko jedného z nich určené dohodou pri uzavretí manželstva,[2]) prípadne, ak rodičia nie sú spolu zosobášení a majú rôzne priezviská, nadobúda

priezvisko podľa dohody rodičov. Dohodou možno určiť iba priezvisko, ktoré v čase, keď k dohode došlo, má jeden z rodičov.

(2) Dieťa, ktoré sa narodí do 300 dní od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, nadobúda priezvisko, na ktorom sa rozvedení manželia dohodli pri uzavretí manželstva, ak nebolo právoplatne zapreté otcovstvo bývalým manželom matky dieťaťa.

(3) Ak nie je otec dieťaťa známy, dieťa nadobúda priezvisko matky, ktoré má matka v čase jeho narodenia. Ak nie je známy ani jeden z rodičov dieťaťa, určí priezvisko dieťaťa súd[1]) na podnet obvodného úradu, v ktorého matrike je vykonaný zápis o narodení dieťaťa.

(4) Ženské priezvisko v slovenskom jazyku sa určuje a používa s náležitou koncovkou slovenského prechyľovania. Takéto priezvisko v inom ako slovenskom jazyku sa môže používať aj bez tejto koncovky.

§ 5

(1) Štátny občan Slovenskej republiky v úradnom styku používa viac priezvisk, len ak ich nadobudol podľa predchádzajúcich predpisov[3]) a je oprávnený používať ich ku dňu účinnosti tohto zákona, alebo ak ich nadobudol uzavretím manželstva s osobou, ktorá už používa viac priezvisk. Rovnako aj dieťa narodené z takéhoto manželstva môže používať viac priezvisk. Takéto priezviská sa však používajú vždy spolu.

(2) Štátny občan Slovenskej republiky sa môže po rozvode manželstva alebo po dovŕšení plnoletosti rozhodnúť, že bude používať iba jedno z takto nadobudnutých priezvisk.

Zmena mena a zmena priezviska

§ 6

(1) Zmenu mena alebo zmenu priezviska možno povoliť, najmä ak ide o meno a priezvisko hanlivé, výstredné alebo smiešne, alebo ak sú nato dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Ak majú manželia spoločné priezvisko, zmenu tohto priezviska možno povoliť len na základe spoločnej žiadosti oboch manželov. Zmena priezviska sa vzťahuje aj na spoločné maloleté deti.

(3) Ak majú rodičia maloletého rôzne priezviská, zmena priezviska toho z rodičov, ktorého priezvisko má maloletý, sa vzťahuje aj na maloletého, ak je pojatý do žiadosti a ak s tým súhlasí druhý z rodičov.

§ 7

(1) Povolenie zmeny mena podľa § 6 nie je potrebné, ak ide o zmenu cudzojazyčného mena na slovenský ekvivalent.

(2) Zmena mena v matrike sa vykoná na základe oznámenia osoby, o ktorej meno ide; inak na základe oznámenia rodičov, ak ide o meno maloletého.

(3) Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela pri uzavretí manželstva, môže do jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva oznámiť príslušnému obvodnému úradu, do ktorého matriky ja vykonaný zápis o uzavretí manželstva, že opäť prijíma priezvisko, ktoré mal pred uzavretím manželstva. O tom, že oznámenie o opätovnom prijatí priezviska sa vzalo na vedomie a poznamenalo v knihe manželstiev, vydá obvodný úrad oznamovateľovi potvrdenie.

§ 8

(1) Zmena mena alebo zmena priezviska maloletého sa nepovolí, ak by táto zmena bola v rozpore so záujmami maloletého.

(2) Na zmenu mena alebo zmenu priezviska maloletého staršieho ako 15 rokov sa vyžaduje jeho súhlas.

Príslušnosť na zmenu mena a zmenu priezviska

§ 9

Na povolenie zmeny mena alebo zmeny priezviska je príslušný obvodný úrad podľa trvalého, prípadne posledného trvalého pobytu štátneho občana Slovenskej republiky na území Slovenskej republiky; ak štátny občan Slovenskej republiky takýto pobyt nemal, na povolenie zmeny mena alebo zmeny priezviska je príslušný Obvodný úrad Bratislava I.

§ 10

Na zápis zmeny mena alebo zmeny priezviska je príslušný obvodný úrad, v ktorého matrike je zapísané meno alebo priezvisko štátneho občana Slovenskej republiky, ktorého sa návrh týka.

§ 11
Náležitosti žiadosti o povolenie zmeny mena alebo zmeny priezviska

(1) Žiadosť o povolenie zmeny mena alebo zmeny priezviska musí byť písomná a musí obsahovať

a) meno, priezvisko, dátum, miesto narodenia a rodné číslo žiadateľa a dátum a miesto uzavretia manželstva, ak ide o osobu vydatú alebo ženatú,

b) miesto trvalého pobytu žiadateľa,

c) meno alebo priezvisko, ktoré si žiadateľ zvolil,

d) meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia manžela, prípadne maloletých, ak sa vzťahuje zmena priezviska aj na tieto osoby,

e) údaj o štátnom občianstve žiadateľa,

f) odôvodnenie žiadosti.

(2) K žiadosti o povolenie zmeny mena alebo zmeny priezviska maloletého musí byť pripojený

a) súhlas druhého rodiča, ak tento zákon neustanovuje inak,

b) ak druhý rodič zomrel, doklad o jeho úmrtí,

c) ak bol rodič pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo jeho spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená, právoplatný rozsudok súdu,[4])

d) ak nie je známy pobyt druhého rodiča v cudzine, aj čestné vyhlásenie štátneho občana Slovenskej republiky o tejto skutočnosti,

e) ak ide o maloletého staršieho ako 15 rokov, jeho súhlas so zmenou.

Zmena mena pri osvojení

§ 12

(1) Osvojitelia majú právo do šiestich mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o osvojení zvoliť

osvojencovi súhlasným písomným vyhlásením iné meno, ako má zapísané v matrike.[5]) Ak ide o osvojenie osamelou osobou, toto právo má táto osoba.

(2) Ak je osvojenec starší ako 15 rokov, je potrebný na túto zmenu jeho súhlas.

(3) Zánik alebo zrušenie osvojenia nemá vplyv na meno osvojenca.

§ 13

(1) Zmenu zápisu na základe súhlasného vyhlásenia osvojiteľov o zvolení iného mena osvojencovi ako toho, ktoré má zapísané v matrike, vykoná obvodný úrad, do ktorého matriky je vykonaný zápis o narodení. Toto vyhlásenie môže prijať aj obvodný úrad podľa miesta trvalého pobytu osvojiteľov, ktorý ho oznámi obvodnému úradu podľa prvej vety.

(2) Vyhlásenie podľa odseku 1 musí obsahovať

a) meno, priezvisko, dátum narodenia a rodné číslo osvojenca,

b) miesto narodenia osvojenca,

c) meno, priezvisko a dátum narodenia osvojiteľa,

d) označenie právoplatného rozhodnutia súdu o osvojení dieťaťa.

Spoločné a záverečné ustanovenia

§ 14

Osoba, ktorej meno je zapísané v matrike v inom ako slovenskom jazyku a neskorší výpis z tejto matriky jej bol vyhotovený s menom v slovenskom ekvivalente, môže požiadať o výpis z matriky s menom v pôvodnom znení. Obvodný úrad je povinný tejto osobe vyhovieť.

§ 15

Mená a priezviská sa zapisujú do matriky, rodného listu, občianskeho preukazu, cestovného pasu a obdobných úradných dokladov latinkou.

§ 16
Zrušujú sa

1. zákon č. 55/1950 Zb. o užívaní a zmene mena a priezviska,
2. vyhláška č. 451/1950 Ú. v., ktorou sa vydávajú bližšie predpisy k zákonu o užívaní a zmene mena a priezviska,
3. § 32 ods. 1, druhá, tretia a štvrtá veta odseku 2 a § 40 ods. 2 vyhlášky Federálneho ministerstva vnútra č. 22/1977 Zb., ktorou sa vydávajú bližšie predpisy k zákonu o matrikách.

§ 17

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1994.

M. Kováč v. r.

I. Gašparovič v. r.

V. Mečiar v. r.

1) § 38 ods. 3 zákona č. 94/1963 Zb. o rodine v znení neskorších predpisov.

2) § 8 zákona č. 94/1963 Zb.
§ 38 ods. 3 zákona č. 94/1963 Zb.

3) § 67 ods. 2 zákona č. 265/1949 Zb. o rodinnom práve.

4) § 10 Občianskeho zákonníka.

5) § 10 zákona č. 268/1949 Zb. o matrikách.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Úrad vlády Slovenskej republiky, Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava,
tel.: 02 888 91 131, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.